

Ο ΓΙΑΝΝΗ-ΣΚΙΚΗΣ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ
ΙΩΑΚΕΙΜ ΦΟΡΤΣΑΝΟΥ
ΟΠΩΣ ΤΟ ΠΑΡΑΦΡΑΖΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο ΠΠΟΡΙΩΤΗΣ
ΜΕ ΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΟΥΤΣΙΝΗ

ΑΠΟΣΤΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,
ΑΡΙΘ. 358 - 359 — ΑΥΓ. - ΣΕΠΤ. 1937
Α Θ Η Ν Α

Ο Σιάννη - Έκρικης

Μελόδραμα τοῦ Ἰταλοῦ I. ΦΟΡΤΣΑΝΟΥ,
ὅπως τὸ παραφράζει ἐδῶ δ. N. ΠΟΡΙΩΤΗΣ,
μὲ τὸ ρυθμὸν τῆς μουσικῆς τοῦ I. ΠΟΥΤΣΙΝΗ.

τὴν κυρία τῆς ἀγέλης γιὰ νὰ πάρῃ,
νὰ πλαστοκαμοθῆ ὡς Μπουόζος Δοράτης,
βάζοντας κύρος σὲ πλαστή διαθήκη.
ΔΑΝΤΗ: "Ἄδης, Λ', 42-45.

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Ό Γιάννη - Σκίκης	50 χρόνων
Λαουρέττα	21
Zίτα ή λεγόμενη Γριά, ξαδέρφη τοῦ νεκροῦ	60
Ρινούκιος, ἀνιψιὸς τῆς Ζίτας	24
Γεράρδος, ἀνιψιὸς τοῦ νεκροῦ	40
Νέλλα, ή γυναίκα του	34
Γεραρδίνος, γιός τους	7
'Ο Μπέττος ἀπ' τὴ Σίνια, κονυμάδος τοῦ ήλικία νεκροῦ, φτωχὸς καὶ κακοντυμένος ἀριστη	
Σιμῶνες, ξάδερφος τοῦ νεκροῦ	70 χρόνων
Μάρκος, γιός του	45
Κιέσκα, ή γυναίκα τοῦ Μάρκου	38
Μάστρο-Σπινελλόκιος, γιατρός	
Κύρ Αμάντιος τοῦ Νικολάου, νοτάριος	
Πινελλίνος, τσαγγάρης	
Γούκιος, βαφιάς	

Η σκηνὴ στὴ Φλωρεντία κατὰ τὸ έτος 1299.

ΣΤΗΝ κρεββατοκάμασα τοῦ Μπουόζον Δοράτη: — 'Αριστερά, ἀπέναντι στὸ θεατή, ἡ θύρα ποὺ μπανοβγάινουνε' ἀπέξω τὸ πλατύσκαλο κ' ἡ σκάλα' επειτα μιὰ τζαμόροπτα ποὺ ἀνοίγει πρὸς τὸ δῶμα μὲ τὰ ξύλινα κάγκελλα ἀπάντη τὴν πρόσοψη τοῦ σπιτοῦ. Στὸ βάθος ἀριστερά ἔνα μεγάλο παράθυρο, ἀπ' ὃπου φαίνεται πέρα ὁ Πύργος τοῦ 'Αργούλου. Στὸ δεξιὸ τοῖχο μιὰ ξύλινη σκαλίτσα ἀνεβαίνει σὲ μιὰ ἑξέδρα ὅπου βρίσκονται ἔνα ἀρμάριο καὶ μιὰ πόρτα. Κάτω ἀπὸ τὴ σκαλίτσα μιὰ ἄλλη πορτούλα. Λεξά, στὸ βάθος, τὸ κρεββάτι. Καρέκλες, κασέλλες, ἀρμάρια ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἔνα τραπέζι' κ' ἐπάνω στὸ τραπέζι' ἀσημικά.

Στὰ πλάγια τοῦ κρεββατοῦ τέσσερα καντήλερα μὲ ἀναμμένα κεριά. 'Εμπρὸς στὸ κρεββάτι ἔνα τρίκερο καντήλερο σβημένο. Φῶς ἀπὸ τὸ ηλιο καὶ φῶς ἀπὸ τὰ κεριά' ἡ ὥρα ἐννιά τὸ πρωΐ. Οἱ κονοτίνες τοῦ κρεββατοῦ, μισκλειστεῖς, ἀφήνουν νὰ ἔχωριζη ἔνα κόκκινο σκέπασμα ποὺ κρύβει τὸν πεθαμένο.

Τὸ συγγενοῦ τοῦ Μπουόζον, δῆλοι γονατιστοί, δέονται σκεπάζοντας τὰ πρόσωπα μὲ τὰ χέρια. 'Ο ΓΕΡΑΡΔΙΝΟΣ' ἀριστερά, κοντά στὸν τοῖχο, καταγῆς καθισμένος, μὲ τὴν πλάτη πρὸς τοὺς ἄλλους, διασκεδάζει κυλώντας βώλους. Οἱ ἄλλοι ἔχοντες σχηματίσεις ἡμικύλιο· ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ κρεββάτι πρώτη ἡ γριὰ ZITA, ἔπειτα δ. PINΟΪΚΙΟΣ καὶ ἡ ΝΕΛΛΑ, κατόπιν δ. ΜΠΕΤΤΟΣ στὸ κέντρο, σὰν ἀπομονωμένος, γατί εἶναι φτωχός, κακοντυμένος καὶ λαπτωμένος, καὶ δὲν τοὐνέ βλέπουνε μὲ καλὸ μάτι οἱ ἄλλοι· δεξιὰ ἡ KIEΣΚΑ, δ. MARKΟΣ καὶ δ. ΣΙΜΩΝΕΣ, αὐτὸς ἐμπρός καὶ κοντά στὴ γριά. 'Ακούονται δῆλοι ποὺ σιγουρούμονται ὑπόκωπα μιὰ πρόσευχή. Τὸ μονομονητὸ κόρβεται κάποτε μὲ φεύγοντος λυγμούς, ποὺ φαίνονται πῶς γίνονται μὲ πτυγμένα ἀναστεγάγματα. 'Οταν δ. ΜΠΕΤΤΟΣ πάγι νὰ βογγήσῃ ἀλλημερά, οἱ ἄλλοι ἀναστρέψονται λιγάκι, σηκώνουντες τὰ μούτρα ἀπὸ τὰ χέρια καὶ στραβοκοιτάζοντες τὸν κακομοίρη. Μέσα στὸ μονομονητὸ ἔχωριζουν πνιγμένα ἔφεωνητά:

ZIT. "Αμοιρε Μπουόζο!"
SIM. Δόλιε ξαδερφούλη!
PIN. "Αμοιρε θείε!"
MAP., KIE. "Ω! Μπουόζο!"
GER., NEA. Μπουόζο!

ΜΠΕ. "Ω, γαμπρέ μου! γαμπρέ . . .
Βουβαίνεται, γιατὶ δ. ΓΕΡΑΡΔΙΝΟΣ φίγει κάτω μιὰ καρέκλα,
καὶ οἱ ΑΛΛΟΙ, τάχα μαλώνοντας τὸ παιδί, κάνουντε στὰ μούτρα
τοῦ ΜΠΕΤΤΟΥ ἔνα τρομερό:
Σεσες! . . .

ΓΕΡ. Μέρες καὶ μέρες θὰ τὸν κλαίγω.
Πρὸς τὸ ΓΕΡΑΡΔΙΝΟ ποὺ σηκώνεται καὶ τὸν τραβάει ἀπ' τὸ
ξιτώνι καὶ θέλει νὰ τοῦ πῃ κάτι στὸ αὐτό:

— Σσσούτ!

ΝΕΑ. Μέρες; Πές μηνες!

Πρὸς τὸν ΓΕΡΑΡΔΙΝΟ:

— Σσσούτ!

KIE. Μῆνες; Χρόνια καὶ χρόνια!

"Ο ΓΕΡΑΡΔΙΝΟΣ πηγαίνει κοντά στὴ γριὰ ZITA.

KIE., MAP. "Αμοιρε Μπουόζο!"

ZIT., ἐνοχλημένη καὶ διώχνοντας τὸ ΓΕΡΑΡΔΙΝΟ, πρὸς τὸν πατέρα του:

Βγάλτ' το ἔξω τὸ παιδί, Γεράρδε, πιά!

OLOI, ἔξω ἀπὸ τὸ ΓΕΡΑΡΔΟ καὶ τὴ ΝΕΛΛΑ.

"Ω Μπουόζο, Μπουόζο, ὅσο θὰ ζοῦμε,
τὸ χαμό σου πικρά θὰ θηγούμε!

PIN. Θὰ σὲ κλαίμ' ὅλοι έμεις!

ZIT. Μπουόζο! Μπουόζο!

KIE. "Οσο θὰ ζοῦμε!"

Στὸ μεταξὺ δ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ σηκώνεται, παίρνει τὸ παιδί ἀπὸ τὸ
χέρι, καὶ στράτα-στράτα, τὸ βγάζει ἔξω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ πορτούλα,
καὶ οἱ ΑΛΛΟΙ ξαναρχίζουν τὴν πρόσευχή, ἔξω ἀπὸ τὸ ΜΠΕΤΤΟ,
πού, σκύβοντας ἀριστερά, λέγει κάτι στὸ αὐτὸν τῆς ΝΕΛΛΑΣ.

ΝΕΑ. Πῶς εἰπες; Ἀλήθεια;

ΜΠΕ. Τὸ λένε στὴ Σίνια.

PIN., κλαμιάρικα σκύβοντας πρὸς τὴ ΝΕΛΛΑ.

Τί λένε στὴ Σίνια;

ΝΕΑ. Λὲν τάχα πώς . . .

[Τοῦ μονομονητοῦ κατὰ στὸ αὐτό.

PIN. Μπᾶσα!

KIE., μισοκλαίγοντας, γέρνει ὁσ τὸ ΜΠΕΤΤΟ.

Τί λένε στὴ Σίνια;

ΜΠΕ. Λὲν τάχα πώς . . .

[Τῆς κρυφομιλεῖ στὸ αὐτό.

KIE. "Ωωωω! — Μάρκο, τὸ ξέρεις

[Δυνατά.

τί λένε στὴ Σίνια; — Λὲν τάχα πώς . . . [Τοῦ κρυφομιλεῖ.

MAP., φυσικά.

"Εεεε;

ZIT. Μὰ ώστόσο μποροῦμε νὰ μάθουμε . . . [Μισοκλαίγοντας.

ΜΠΕ. Τὸ λένε στὴ Σίνια.

ZIT. . . τὶ διάτανο λένε στὴ Σίνια;

ΜΠΕ. Νά, βγῆκην εἶνα λόγος . . . κουβέντες τοῦ δρόμου . . .

Τὸ λέγαν ψὲς βράδυ — στοῦ Κίστη τὸ φούρνο . . .

«Ψιφάειδος Μπουόζος; — Στοὺς φλάρους μάννα!

Θὰ λένε: τούρλα πιά, κοιλιά φαγάνα!»

Καὶ κάποιος: «Ναί, ναί, ναί, μὲ διαθήκη,

στὸ κοινόβιο τὸ βίος του τέχει ἀμφίκει!»

SIM., ποὺ ἔχει μισοσηκωθῆ κι αὐτὸς στὸ μεταξὺ καὶ τεντώσει
τὸ αὐτὸν νάκονόση.

Μὰ τί! Ποιός τὸ λέγει;

ΜΠΕ. Τὸ λένε στὴ Σίνια.

SIM. Τὸ λένε στὴ Σίνια ; ; ;

OLOI. Τὸ λένε στὴ Σίνια !

Μικρὴ σιωπή. "Ολοι, γονατιστοὶ δικόμα, μὰ μὲ τὸν κορμὸ δρθο-

στυλωμένο, κοιτάζονται ξαφνισμένοι.

ΓΕΡ. "Α, Σιμῶνε;

KIE. Σιμῶνε;

ZIT. Μίλα, ἔσύ 'σαι δ πιὸ γέρος . . .

MAP. Καί, ως προεστός ποὺ ἔκαμες σ' ἄλλο μέρος . . .

ZIT. Πῶς τὰ βλέπεις;

ΜΑΡ. Πώς τὸ κρίνεις;
ΣΙΜ., ἀφοῦ συλλογιστῇ λέγο, λέγει ἔπειτα σοβαρά:
"Αν τὴ διαθήκη τὴν κρατάρι νοδάρος,—
ξέρω 'γώ;... Γιὰ ἐμᾶς κάρος!
Μ' ἄν ἐδῶ 'ναι κρυμμένη
σὲ κάποιο του συρτάρι,
κάρος στοὺς φλάρους, καὶ γιὰ μᾶς: καμάρι!
ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ.
Χάρος στοὺς φλάρους, καὶ γιὰ μᾶς: καμάρι!
"Ολοὶ πειθοῦνται δροῦ.
PIN. ("Ω, Λαουρέττα... ἐλπίζω νίκη
θάνατον γιὰ μᾶς τοῦ θειοῦ μου ἡ διαθήκη!)

"Ο ΣΙΜΩΝΕΣ καὶ ἡ ΝΕΛΛΑ πηγαίνουν στὸ ἀρμάρι τοῦ βάθους. "Ο ΓΕΡΑΡΔΟΣ, ποὺ εἶτε γνοῖσεις τὸ παιδί, τὸν ἀλούνθει γιὰ νὰ βοηθήσῃ. "Η Γριὰ ΖΙΤΑ, ὁ ΜΑΡΚΟΣ καὶ ἡ ΚΙΕΣΚΑ πάντα στὸ ἀρμάρι ποὺ εἶναι στὸν τοίχο δεξιὰ ἐπούρος. "Ο ΡΙΝΟΥΚΙΟΣ ἀνεβαῖνε πόδια τὸ ἀρμάρι τῆς ἔξθορας. "Ἄρχιει τὸ ἀνήσυχο ψάξιμο, περγαμηνὲς πειθοῦντα δὲδῶ κ' ἔκει. "Ο ΜΠΕΤΤΟΣ, παραπεμένος ἀτ' ὅλους, γνοῖσοντας ἐδῶ κ' ἔκει, ματάζει ἀπάνω στὸ τραπέζι ἔνα ἀσημένιο δισκάκι, δεν εἶναι μιὰ σφραγίδα κ' ἔνα γαλάδι, ἐπίσης ἀσημένιο. Κονφάκηραντας ἤματόν τοῦ χέρι. "Ἀκούνται δύος ἀπὸ τὸ βάθος τὸ ἔσφρινο τοῦ ΣΙΜΩΝΕΣ, ποὺ θαρρεῖ πώς βοήκε τὴ διαθήκη.

ΣΙΜ. "Α!
"Ολοὶ γνοῖσοντε νὰ δοῦνε δηλαφόρος
δηλαφόρος Σιμώνες κοιτάζει καλήτερα τὴν περγαμηνὴ ποὺ κρατεῖ.
Μπᾶ! πάλι πά!

Ξαναρχίζει τὸ ψάξιμο. "Ο ΜΠΕΤΤΟΣ τιμπάπει τὸ φαλάδι καὶ τὴ σφραγίδα, τὰ θαυμάτων μ' ἔνα χονχούλισμα, τὰ γυαλίζει ἀπάνω στὸ πονχό του καὶ τὸ κρατεῖ σφραγίδα μὲ τὸ μπράτο. "Επι τέλους, δηλαφόρος ΡΙΝΟΥΚΙΟΣ, ἐπάνω στὴ σκαλίστα, κατορθώνει νάροιζη τὸ ἀρμάρι.

ZIT. "Α!
Μπᾶ! στὰ πούρ!

[Χώροντας τὸ κεφάλι στὸ ἀρμάρι.
Ξαναρχίζει μὲ λαχτάρα τὸ ψάξιμο. "Άδειάζονται συντράρια, ἀναποδηγούνται κασέλλες, σκορπίζονται καροτά στὸν ἀέρα. "Ο ΜΠΕΤΤΟΣ, μέσα στὴν ἀναστάτωση, ἀρπάζει τὸ δισκάκι, τὸ χόντει κάτω ἀπὸ τὸ πονχό του καὶ τὸ κρατεῖ σφραγίδα μὲ τὸ μπράτο. "Επι τέλους, δηλαφόρος ΡΙΝΟΥΚΙΟΣ, ἐπάνω στὴ σκαλίστα, κατορθώνει νάροιζη τὸ ἀρμάρι.

ZIT., KIE., NEL.
Πάει, δὲν εἶναι!
ΓΕΡ. Μά, ποῦ νάναι!

MAP. Μά, ποῦ νάναι;
ΣΙΜ. ΜΠΕ. Δὲν ὑπάρχει!
PIN. Χάρα μας! Βρέ, νά τη,

[Φωνάζοντας.
ἡ διαθήκη τοῦ Μπουόζου Δονάτη!

Τρέχουν δύο κοντά τον τετράνωντας τὰ χέρια, νάροπάζουντε τὴ διαθήκη. Μὰ δηλαφόρος Σιμώνες πάνει τὴν περγαμηνὴ μὲ τὸ ἀρμάρι στερὸ καὶ προτένει τὸ δεξιὸν γιὰ νὰ σταματήσῃ τὴν δομή τους καὶ, μέσα στὴ σπασμωδική τους λαχτάρα, συνεχίζει:

—Θειά μου, τὴ βρῆκα 'γώ!...
Γ' ἀνταμοιβή μου, πές μου, ἀν εἰχε δηλοῦσα,— σ' ἐμένα
πολλὰ πολλὰ ἀφησμένα,
ἄν σὲ λίγα βρεθοῦμε δύοι μὲ πλούτη...
σὲ μιὰ ἐπίσημη μέρα σὰν ἔτοντη,
μοῦ τὸ τάξεις νὰ πάρω μὲ ἀντιπροίκι
τὴ Λαουρέττα, τὴν κόρη τοῦ Κύρο-Σκίνη;
Πόσο γλυκειά θὰ βγῆ ἡ κληρονομιά μας,
γιὰ μέ, ὅν τὴν πάρω ὡς τὴν Πρωτομαγιά μας!

ΜΠΕ. Μά ναί!
ΓΕΡ. Μά ναί!
KIE., MAP., ΣΙΜ. Μά ναί!
NEL., ΓΕΡ. Καιρός δὲν εἶναι τώρα!
PIN. Μά, νὰ τὴν πάρω ὡς τὴν Πρωτομαγιά μας!

ΓΕΡ., ΜΑΡ. Τὴ διαθήκη γλήγορα!
ZIT. Μιὰν ὥρα
μᾶς χορεύεις σὲ κάρθον' ἀναμμένα!

PIN. Θεία!...
[Τῆς δίνει τὴ διαθήκη.
ZIT. Μ' ἄν πᾶν, καθὼς τὸ ἐλπίζουμ', οὖλος,

πάρε όποια θές,— μακάρι τὴ σκορδούλα!

Η Γριὰ ΖΙΤΑ πηγαίνει καὶ κάθεται δίπλα στὸ τραπέζι. Οἱ ἄλλοι τογῆρω της. "Έκεινη ψάχνει γιὰ τὸ φαλάδι, γιὰ νὰ κονή τὶς κορδέλλες τοῦ τυλιχτοῦ δὲν τὸ βρίσκει, οὐτε τὸ δίσκο. Κοιτάζει δόληρον τὸν ἄλλον τὸν πομπασμένην δὲ ΜΠΕΤΤΟΣ στὰ ἔφτά καρφώ. "Η Γριὰ τραβᾷ καὶ κόβει τὴν κορδέλλα μὲ τὸ χέρι ἀνοίγει δευτερη περγαμηνὴ ποὺ τυλίγει ἀκόμα τὴ διαθήκη. Στὸ ἀναμεταξύ:

PIN. "Ἄχ! ὁ θεῖος μ' ἀγαποῦσε τόσο ἐμένα!...
Πουγγιά θὰ μοῦχη ἀφήσει φουσκωμένα!

[Σιγανά στὸ ΓΕΡΑΡΔΙΝΟ, ποὺ νά σου τον καὶ ήρθε.

—Τρέχα στοῦ Γιάννη-Σκίνη,
πές του νὰ φτάσῃ ἐδῶ μὲ τὴ Λαουρέττα,
κι ὁ Ρινούκιος τοῦ Μπουόζου τόνε θέλει!
Καὶ νά, δύο ποπολίνια, [Τοῦ βάζει δυὸ μονέδες στὸ χέρι.
νὰ πάρῃς κουφετίνια...
[Ο ΓΕΡΑΡΔΙΝΟΣ φεύγει τρέχοντας.

ZIT., διαβάζοντας τὴν ἐπιγραφή:
«Γιὰ τὰ ξαδέρφια
Ζίτα καὶ Σίμο.»

ΣΙΜ. "Άμοιρε Μπουόζο!
ZIT. "Άμοιρε Μπουόζο!

ΣΙΜ., ὅλος εὐγνωμοσύνη, τρέχει κι ἀνάβει καὶ τὰ τρία κεριά στὸ σῆματον καντηλέρι.

Πρέπει ἀγιοκέρια
νὰ σοῦ ἀναφοῦνε!
Καὶ νὰ καοῦνε

πρέπει ὃς τετάποκαρτρα,
ναί!—νὰ σ' εὐφράνονυ,
άμοιρε Μπουόζο!

ΟΙ ΑΛΛΟΙ, σιγανά. "Άμοιρε Μπουόζο!

ΝΕΛ., MAP. (Καὶ νὰ μοῦχε ἀφησμένο αὐτὸ τὸ σπίτι!)

KIE., ΓΕΡ. (Καὶ τοὺς μύλους στὴ Σίνια!)

ZIT., MAP. (Καὶ τοὺς μύλους στὴ Σίνια!)
KIE., ΓΕΡ. (Καὶ τοὺς μύλους στὴ Σίνια!)

ΓΕΡ., MAP. (Καὶ τὴ μούλα!)

ΜΠΕ. (Καὶ νὰ μοῦχε ἀφησμένα...)

ΣΙΜ. (... Τὴ μούλα, τοὺς μύλους στὴ Σίνια!)

KIE., ΓΕΡ. (Καὶ τοὺς μύλους στὴ Σίνια!)

ΜΑΡ. Τὴ μούλα, τοὺς μύ...

ZIT. Σκάστε!... Διαβάζω! [Ανυατά.

"Η Γριὰ μέσ' στὴ μέση, μὲ τὴ διαθήκη στὰ χέρια, ἔχει πίσω της σωρὸ κονφάρι τὸν ἄλλον. "Ο ΜΑΡΚΟΣ καὶ ὁ ΜΠΕΤΤΟΣ ἀνεβαίνουν σὲ μὰ καρέκλα, γιὰ νὰ βλέπουντε καλήτερα. "Όλα τὰ μούτρα βυθισμένα στὸ διάβασμα. Τὰ χειλὶ ἀνογοκλείνουν ἀφωνα. "Ἄξεινα τὰ μούτρα κατασκούαντε... παίρουντε δόλετα τραγικότητος ἔκφραση. "Η Γριὰ πέφτει ἀπάνω σ' ἔνα κάθισμα, ἀφήνει τὴ διαθήκη νὰ πέσει χάρον. "Όλοι σὰν ἀπολιθωμένοι... . . . Πρότροπος σύνερχεται δηλαφόρος ΣΙΜΩΝΕΣ, ποὺ γνοῖσει, βλέπει τὰ τρία κεριά ποιεῖς δύοις, τρέψει, τὰ φυσὶ καὶ τὰ οφήνει. Κατεβάει ἐγειτῶντας τὸν κουρτίνης τοῦ κρεββατιοῦ σφήνει καὶ τάλλα καντηλέρια. Οἱ ΑΛΛΟΙ πάντας ἀπέντας νὰ πάρῃς μὰ παρέλα, μὲ τὰ στήνουν φαγοπότι πλούτιο!

ΣΙΜ. "Ωστε εἰν' ἀλήθεια! Θὰ περνᾶν χορτάτοι
μόνο οἱ φλάροι ἀπ' τὰ γένεια τοῦ Δονάτη!

KIE. Τόσα φλουράκια ὥρατα,— μὲ τοὺς κουβάδες!

ΜΑΡ. Νὰ μᾶς στερήσῃ ἐμᾶς τὸν ἐπιούσιο,
κι αὐτοὶ νὰ στήνουν φαγοπότι πλούτιο!

ΜΠΕ. Νὰ μετρῶ τὸ πιοτί μου ἐγὸ στὴ Σίνια,
κι αὐτοὶ νὰ τὸ σβανάρουν μὲ λαγήνια!

ΝΕΛ., KIE., ZITA.

Νὰ φαρδαίνουν αὐτοὶ συχνὰ τὴν κάπα,
ἐμεῖς νὰ χολοσκᾶμε... αὐτοὶ ὅμως: τάτα!

PIN. Θὰ μοῦ ἔχῃ τὴ καρά, κ' ἐμέ, κλειμένη,

μὲ τὸ ἀσύλο της, ἡ "Αγίη" Ἀναχιτισμένη!

ΓΕΡ. Χαρά σας, φλάροι, ἀνοίχτε τὶς κελλάρες!

Μὲ τὶς ὑγείες! τροχίστε τὶς δοντάρες!

Σιγὴ-σιγὴ κ' ὅργη κ' ἡ ἀγανάκτηση πονηρώνονται. "Ολοὶ σηκώνονται, γνοῖσοντε σὰ μανιακοὶ ἐδῶ κ' ἔκει, βρέσονται καὶ βλαστημάτωνται, σφρίγονται τοὺς γρόθους, ξεστάται σὲ γέλουσα σαρδωνικά, σαὶ καλασμένοι.

ZIT., αιμοβόρικα, δείγνοντας τὰ δόρια.

Νά σας, οἱ λιγούδιες ἀπ' τὸ παξάρι!

γλύκες γιὰ γλιτσερὸ καταπινάρι!

Γιὰ σᾶς, φτωχοὶ μου γλάροι, φρέσκα πάρια!

ΣΙΜ. Στρειδία, μπαριμόνια!

ΝΕΛ. Πέστροφες.

ΓΕΡ. Καὶ δρύκια!

ZIT. Συκοφάγοι!

ΣΙΜ. Τρηγόνια,

τσίχλες! Χῆνες καὶ γάλλοι!

ZIT. Καὶ περδίκια!

ΜΠΕ. Καὶ κοκκόρια!

KIE., NEL., PIN., ΓΕΡ. Κοκκόρια;;;

ΟΛΟΙ. Πιτσουνάκια!!

PIN. Μικρούλια, τοσούλια, καπονάκια! [Ξεφωτίζοντας.

Καὶ πρὶν προστάσουν οἱ

KIE., NEL., ΓΕΡ. νὰ προσθέσουν:

Πέρδικες, τρυγονάκια!...

ZIT., MAP., ΣΙΜ., ΜΠΕ.: —

Καὶ μὲ

Κι δ Γιόττος νάρθη ἀπ' τοῦ Μουγέλ τὰ δάση,
κ' οἱ Μέδικοι, δῆλοι ἐμπόροι καὶ γενναῖοι!
Πάσι πιὰ δ καιρὸς τοῦ μίσους καὶ τῆς φρίκης!
Ζήτω κ' ἡ φάρα ἡ νέα, κι δ Γιάννη-Σκίκης!
[Σὲ λιγό, τρεῖς χτύποι στὴν πόρτα.
Μὰ νά!... (Εἶν' αὐτός, τοῦ ἀνοίγω νὰ περάσῃ.)

"Εσχονται δ ΓΙΑΝΝΗ-ΣΚΙΚΗΣ καὶ ἡ ΛΑΟΥΡΕΤΤΑ,

ΓΙ-ΣΚ. Κοντοστέκεται στὴ θύρα κοιτάζοντας τὸν μέσα μὲ ἀπορία.
(Μὰ τί μοῦτρα ξινὰ καὶ κρεμασμένα!)

PIN. (Λαουρέττα!) [Στὸ πλατύσκαλο.
ΛΑΟΥ. (Ρῖνο!) [Στὴν πόρτα.

ΓΙ-ΣΚ. Βέβαια τὴν ἔχει δ Μπουνός ος γλυτωμένα!

PIN. Χρυσή μου ἄγάπη!

ΛΑΟΥ. Γιατί ἔτσι κίτρινος;

PIN. Ὄμιμένα, διθεῖος μου...

ΛΑΟΥ. Τὶ τρέχει, πές μου...

PIN. Ἀχ, φῶς μου, φῶς μου,
πόσο ὑποφέρω!

ΛΑΟΥ. (Πόσσο ὑποφέρω!)

ΓΙ-ΣΚ. Πηγάνεις ἀργὰ πόρος τὴ Γιώα, καὶ αὐτὴ τοῦ γυρίζει τὶς
πλάτες. Προχωρῶντας βλέπει τὰ καντηλέα μπρόστα στὸ κρεβ-

βάτι, καὶ κοννάντας τὸ κεφάλι:

Μπᾶ; αἰώνια;;
[Μέσα τοῦ:] (Γιατί τότε νὰ θρηνοῦνε;..

Σὰ θεατρίνοι μέσα τους γελούνε!)

[Μὲ φεύτικη συμπότια, δυνατά.

"Α! γιὰ τέτοιο χαμό ἐννοῶ τὸν πόνο σας...

Μὰ δῆι καὶ τόσο πάλι...

ΓΕΡ. Μὰ είναι δὰ κ' ἡ κασούρα μας μεγάλη!

ΓΙ-ΣΚ. σὰ νὰ λέγη τὶς τυπικὲς βλακεῖς:

"Ε!... πακό ναι... μὰ... κάμε
κι ἀλλιῶς!... Σ' αὐτὸν τὸν κόσμο,
κι ἀν καθῆ κ' ἔνα πρᾶπα, ταῦλο ἀπομένει...

[Πειραγμένος γιατὶ τομῆει πῶς καμώνονται.

Χάνεται δ Μπουνός,
μένει δικαίωμα!

ZIT., ξεσόντας, πειτέται ἀγριεμένη.

Καὶ πάει... στοὺς φλάροντς!

ΓΙ-ΣΚ. "Α! Εσκληροισμένοι;

ZIT. Εσκληροισμένοι! "Ω, ναι, ξεσπιτωμένοι!

Καὶ γι' αὐτὸ σοῦ τὸ φέλνω:

τὴν κόρη σου νὰ πάρῃς,
νὰ πᾶς ἀπὸ καὶ πονόθες!

Δὲ μοῦ παίρνει τάνιψ
γαμπρό του ἔνας φωτιάσαρης!

PIN. "Αχ, θείτσα! σὲ ίκετεύω!

ΛΑΟΥ. "Αχ, μπατά! τὸν λατρεύω!

ΓΙ-ΣΚ. Κόρη, ἔλλα στὰ σωστά σου!

ZIT. Πήγανε καὶ κρεμάσουν!

ΓΙ-ΣΚ. Γειά σου, γριά μου, γειά σου! Γιὰ τὴν προίκα,

τάνιψ σου κ' ἡ κόρη μου ἀς πνιγοῦνε!

Γειά σου, γριά μου, γειά σου!

ΛΑΟΥ., ἀπλώνοντας τὸ ἐλεύθερο χέρι, ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν κρατεῖ
διπατέρας της.

Ρινούκιο, μὴ μ' ἀφήνῃς,— ὅρκο πῆρες!

μιὰ ὁραία βραδυά στὸ Φαισόλε,— ὅρκο πῆρες!

μέσα σὲ δυὸ φυλιά σου.

"Ω, μὴ μ' ἀφήνῃς,

ἄχ, μὴ μ' ἀφήνῃς,

Ρινούκιο μου, ὥχι... μῆ!...

PIN. Νὰ μ' ἀγαπᾶς, Λαουρέττα μου,
τὸν ἵδιον ὅρκο πῆρες,
μιὰ ὁραία βραδυά στὸ Φαισόλε,
καὶ σ' ἔραναν οἱ Μοῖρες,—
θυμήσου το, θυμήσου το!—
μὲ ἄγάπη... ἄγάπη!

ΓΙ-ΣΚ. Γριὰ τσιγγύνα, [Τραβώντας τὴν κόρη τοῦ πρόσο τὴ θύρα.

ξηνταθελόνισα!

ZIT. Βρέζε με κιόλα!

Προϊκ' ἄν δὲ φέρνη,
γαμπρό καμιὰ δὲν πάρνει,

[Τραβώντας τὸν ἀνιψιό της πρόσο τὰ δεξιά.

"Ελ', ἀνιψιόλη,— κι ἀσ' τους νὰ πᾶνε,
ποὺ θένε νά σε-χαραμοφᾶνε!

"Ελα, ἔλλα! μὰ ἔλλα!

"Ελα, Ρινούκιο,— αὐτόν ναι τρέλα!

"Ασ' τους νὰ πᾶνε!

"Οξώ ἀποδᾶ!

ΓΙ-ΣΚ. "Α! μὰ ἔλλα, πᾶμε!— μήν τοὺς προσπέρτης!

"Ελα, πᾶμε!

Μήν κλαῖς, μῆ! θάταν

αὐτὸ συμπεθερὸ μὲ ψωμοζῆτες!

Μήν τοὺς προσπέρτης! Μὰ ἔλλα, πᾶμε!

ΓΙ-ΣΚ. Αχ, φῶς μου, φῶς μου,
πόσο ὑποφέρω!

ΛΑΟΥ. (Πόσσο ὑποφέρω!)

ΓΙ-ΣΚ. Καὶ ἀργάνον μαζί τὰ σχόλια οἱ ΆΛΛΟΙ:

ΜΑΡ., ΣΙΜ., ΜΠΕ. "Αρχισε κ' ἡ γρύνια...

ΚΙΕ., ΝΕΑ., ΓΕΡ. . . στὰ δύο πιτίνια!

ΛΑΟΥ. Μπαμπά, τὸν θέλω! [Ξεφεύγοντας ἀπὸ τὸ μπαμπά.

PIN. Θείτσα, τὴ θέλω! [Ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴ θεία τον.

ZIT. Μὰ ἔγω δὲ θέλω!

ΓΙ-ΣΚ. Μήτ' ἔγω θέλω!

ΟΙ ΆΛΛΟΙ. Μάνοι! πρέπει!

ΟΙ ΆΛΛΟΙ. Μάνοι! πρέπει!

ΛΑΟΥ. καὶ PIN., πιασμένοι ἀπὸ τὰ χέρια.

"Αχ, φῶς μου!... "Αχ, φῶς μου!

ZIT. "Οχι, ὥχι, δις φύγουν! "Ασ' τους πιά!

ΓΙ-ΣΚ. Πάμ' ἐμεῖς! 'Αμ' ἔλλα! [Τραβώντας τὴ πρόσο τὴ θύρα.

ΟΙ ΆΛΛΟΙ. Ξεχνοῦν τὴ διαθήκη!

ZIT. Εἰτ', ἀσ' τους, κ' ἔλλα!

ΛΑΟΥ. καὶ PIN., πιασμένοι ἀπὸ τὰ χέρια.

"Αχ, φῶς μου!... "Αχ, φῶς μου!

ZIT. "Εχνοῦν τὴ διαθήκη!

Εσχοῦν τὴ διαθήκη!

ΓΙ-ΣΚ. Σφρήκη γριά,
ξηνταθελόνισσα!

ἄει κάσσον πιά!

ΟΙ ΆΛΛΟΙ. Ξεχνοῦν τὴ διαθήκη!

ZIT. Εἰτ', ἀσ' τους, κ' ἔλλα!

ΛΑΟΥ. καὶ PIN., πιασμένοι ἀπὸ τὰ χέρια.

"Αχ, φῶς μου!... "Αχ, φῶς μου!

ZIT. "Εχνοῦν τὴ διαθήκη!

Εσχοῦν τὴ διαθήκη!

ΓΙ-ΣΚ. Καὶ διαθήκη!

Εσχοῦν τὴ διαθήκη!

ΟΛΟΙ Καλὸ βράδυ, γιατρέ μου!

ΜΑ-ΣΠ. Απόπθε βράδυ.

Φεύγει, ἐνῷ οἱ ἄλλοι σφαλοῦνται πόρτα καὶ στρέφοντε πρὸς τὸ ΣΚΙΚΗ ποὺ βράνει ἀτ' τὶς κονστίνες. Ο ΜΠΕΤΤΟΣ ξαναρούγει τὸ παραθύρο, καὶ γίνεται φῶς.

ΓΙ-ΣΚ. Εἴταν ἵδια ἡ φωνή του; [Μὲ φωνικὴ φωνή.]

ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Ναί, στὴν τρίχα!

ΓΙ-ΣΚ. Α! μὲ γειά σας! μὲ γειά σας!

Πήρατε κάβο;

ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Ποιό;

ΓΙ-ΣΚ. Μὰ τί βουβάλια!

Τρέχει ἔνας στοῦ νοδάρου:

Ἐ, κὐρ νοδάρε, τρέξε! [Γοργά, λαζανιστά.]

στοῦ Δονάτη, τοῦ Μπουόζου!

Τὸν τρώει κακὸ σκουλήκι!

Καιρὸς γιὰ διαθήκη!

Νὰ φέρῃς τὰ τεφτέρια, τὰ χαρτιά σου καί, ἀφέντη, βιάσου,

καιρὸ μὴ χάνῃς!...»

Καὶ νά, δ νοδάρος φτάνει. [Φυσικά.]

Μπαίνει... Κλειστά 'ν' ἐδῶ τὰ σκοῦρα. [Παραστατικά.]

στὸ κρεβάτι ἀχνοβλέπει

τοῦ Μπουόζου τὴ φυγούρα.

Στήν κούτρα—

ἡ σκουφετείνα!

στὰ μοῦτρα—

ἡ μαντηλίνα.

Μέσ' ἀτ' τὴ σκούφια, ἀτ' τὴ μαντήλα, ἡ μάτη, σὰν τοῦ Μπουόζου τὴ μάτη, αὐτή, ἡ δικιά μου,

γιατ' ἔγω' μαι δ Κύρ-Μπουόζος, ἐκεῖ χάμου!

Ἐγὼ δ Σκίκης, φωνὴ ἀλλη κι διμίλια,—

πλαστοφειάνουμαι 'γὰ Μπουόζος Δονάτης

καὶ βάζω κῆρος σὲ πλαστὴ διαθήκη!

Ω κάσσει! αὐτὴ δ ἀλλόκοτη σοφία,

ποὺ μοῦ ἀναβρύζει μέσ' στὴ φαντασία,

θὰ ζήσῃ στὸν αἰλόνα, ἀληθινά!

ΟΛΟΙ, πνιγμένοι ἀπὸ τὴ συγκίνηση, γύρω του, φιλώντας τὸ ωῦχα καὶ χέρια.

Σκίκη! Σκίκη! Σκίκη!

Κ' ἐνῷ οἱ ΑΛΛΟΙ λένε οὲ δῆλος τὸν τόνους τὸ

Σκίκη! Σκίκη!

ΖΙΤ. "Αει, τρέχο στοῦ νοδάρου! [Στὸ Ρινούκιο.]

ΡΙΝ. Ναί, τρέχω στοῦ νοδάρου! [Φεύγει δρομαῖος.]

ΣΙΜ. Γιέ μου Γεράρδε, Μάρκο, Ζίτα, Κιέσκα, } Maçī.

ΜΠΕ. Κιέσκα, Μάρκο, Γεράρδε, Νέλλα, γιέ μου } Maçī.

ΣΙΜ. Νέλλα, Γεράρδο, Ζίτα, Μπέττο!

ΜΠΕ. Γεράρδο, Μάρκο, Κιέσκα, Νέλλα! } Maçī.

ΚΙΕ. Ζίτα, Μπέττο!

ΝΕΛ. Κιέσκα, Μπέττο!

ΓΙ-ΣΚ. (Χαρές καὶ χτυποκάρδια!) } Maçī.

ΖΙΤ. . . Νέλλα, Κιέσκα, Σκίκη, Σκίκη!

ΓΙ-ΣΚ. . . Μπέττο, Ζίτα } Maçī.

ΜΑΡ. . . Ζίτα, Σιμῶνε } Maçī.

ΚΙΕ. ΝΕΛ. Σκίκη, Σκίκη!

ΜΠΕ. ΓΙΡ., ΜΑΡ.

Σκίκη, Σκίκη!

ΖΙΤ. Νέλλα, Κιέσκα, Σιμῶνε! } Maçī.

ΚΙΕ. ΝΕΛ. Γεράρδο, Μάρκο, Ζίτα! } Maçī.

ΖΙΤ. ΚΙΕ., ΝΕΛ. Θέλω να φέρω τὸν φωνόν μου!

Ω, φέγγ' δη καλημέρα!

Θὰ φᾶν οἱ φλάροι ἀγέρα!

ΓΙ-ΣΚ. (Χαρές καὶ χτυποκάρδια!) } Maçī.

ΣΙΜ., ΜΠΕ. Ω, φέγγ' δη καλημέρα!

ΓΙ-ΣΚ. Σκίκη!

ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Σκίκη! Σκίκη!

ΣΙΜ., ΜΠΕ. Θὰ φᾶν οἱ φλάροι ἀγέρα!

ΓΙ-ΣΚ. (Χαρές καὶ χτυποκάρδια!) } Maçī.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ, δῆλοι μαçī, ἀγκαλιάζονται καὶ φιλοῦνται.

Ωραῖο, νᾶχονται ἀγάπη οἱ συγγενῆδες!

[Καὶ τὸ ξαναλένε.

ΣΙΜ. Κύνη Γιάννη, ἄς δομικε τῶρα,

ἡ μοιρασιὰ πᾶς ψᾶναι.

Μετρητά του ὅσα βροῦμε...

ΟΙ ΑΛΛΟΙ. "Ισα μοιράδια!

Ο ΣΚΙΚΗΣ κάρει πάντα ναί, μὲ τὸ κεφάλι.

ΣΙΜ. Σ' ἐμένα, δη, τε έχει

στὸ Φουτσέκιο.

ΖΙΤ. Σ' ἐμέ, δῆλο στὶς Φιλίνες.

ΜΠΕ. Σ' ἐμέ, τάλλα στὸ Πράτο.

ΓΙ-ΣΚ. Σ' ἐμάς, τάμπελα στὸ Εμπολι.

ΜΑΡ. Σ' ἐμάς, τάλλα στὰ Κουντούλα.

ΜΠΕ. Σ' ἐμέν' δῆλο στὸ Πράτο.

ΣΙΜ. Καὶ τάλλα στὸ Φουτσέκιο!

ΖΙΤ. Καὶ μᾶς μένουν ἀκόμα:

ἡ μούλα, καὶ τὸ σπίτι,

καὶ οἱ μύλοι στὴ Σίνια.

ΜΑΡ. Τὰ καλήτερ' ἀπ' δῆλο!

ΣΙΜ. "Α! Τὸ βλέπω, τὸ βλέπω!

[Κάνονται τὸν κουτό.

γιατὶ ἔγω' μαι ὁ πιὸ γέρος,

καὶ είχα κάμει προεστός, σ' ἐμένα

θὰ πῆτε νὰ δοθοῦν. Εύχαριστῶ σας!

ΖΙΤ. "Α, μπᾶ, μπᾶ, μπᾶ! Κάθε ἀλλο!

Είσαι δ πιὸ γέρος... φτάνει σου αὐτό!

Μήτε λεφτό!

ΚΙΕ. καὶ ΝΕΛ.

"Ακουδίον, ἀκού τον — τὸν προεστό!

ΜΑΡ. — τὸν προεστό!

ΓΙ-ΣΚ. — τὸν προεστό!

ΚΙΕ., ΜΑΡ., ΜΠΕ.

Νὰ φάγη ζητῆ

... πολλὴ κληρονομιά!

ΖΙΤ., ΝΕΛ., ΓΕΡ.

"Ακού τον ἀκού τον!

Κ' ἐνῷ, γελώντας, λέγει μόνος του ὁ

ΓΙ-ΣΚ. ("Αμα σουχοῦν ἀγάπη οἱ συγγενῆδες!) — "Α, χά! δη, χά!

οἱ ΑΛΛΟΙ ἀρχίζουν ἔνας καὶ δῆλοι μαçī.

ΜΑΡ. Τὸ σπίτι κ' ἡ μούλα κ' οἱ μύλοι στὴν Σίνια } πέφτουν

ΜΠΕ. Τὸ σπίτι κ' οἱ μύλοι στὴ Σίνια κ' ἡ μούλα } ἐμέ!

ΖΙΤ., ΣΙΜ., ΜΠΕ.

"Η μούλα, τὸ σπίτι κ' οἱ μύλοι στὴ Σίνια

ΜΑΡ. Τῆς Σίνιας οἱ μύλοι κ' ἡ μούλα, τὸ σπίτι }

ΖΙΤ. "Η μούλα κ' οἱ μύλοι, τὸ σπίτι

ΚΙΕ. Τὸ σπίτι κ' ἡ μούλα κ' οἱ μύλοι

ΝΕΛ. "Η μούλα, τὸ σπίτι κ' οἱ μύλοι

ΜΑΡ. Καὶ οἱ μύλοι στὴ Σίνια

ΖΙΤ., ΣΙΜ., ΜΠΕ.

Τὸ σπίτι κ' οἱ μύλοι

ΝΕΛ. καὶ ΓΕΡ.

"Η μούλα, τὸ σπίτι

ΚΙΕ. Τὸ σπίτι — τι ἐ — μέ!

ΓΙ-ΣΚ. Χά! χά!

ΓΙ-ΣΚ. Καὶ οἱ μύλοι στὴ Σίνια

ΖΙΤ., ΣΙΜ. ΜΠΕ.

"Η μούλα τὸ σπίτι

ΚΙΕ. "Η μούλα κ' οἱ μύλοι

ΜΑΡ. Τὸ σπίτι κ' ἡ μούλα

ΝΕΛ. Τὸ σπίτι — τι ἐ — μέ!

ΓΙ-ΣΚ. Χά! χά!

ΓΙ-ΣΚ. Ναί, κ' οἱ μύλοι στὴ Σίνια

ΖΙΤ. Τὸ σπίτι κ' ἡ μούλα

ΝΕΑ. Καὶ ὁ Κὺρος-Γιάννης...
ΖΙΤ. ...ροῦχος ἀλλάζει,
ΝΕΑ.—γιὰ δική μας χαρά!
ΚΙΕ. Μοῦτρο, μύτη,
ΖΙΤ. ...στόμ' ἀλλάζει,
ΚΙΕ.—γιὰ δική μας χαρά!
ΝΕΑ. Κ' ἔτσι ἀλλάζει
ΖΙΤ. ...τὴ διαθήκη,
ΟΙ 3.—γιὰ δική μας χαρά!
ΓΙ-ΣΚ. Κάνω μετά χαρᾶς...
ΟΙ 3. "Ἄχ, τί καλός!
ΓΙ-ΣΚ. ...ὅτι μπορῶ γιὰ σᾶς.
ΟΙ 3. "Ἔτσι, ἀκριβῶς!
"Ω, Γιάννη, Γιάννη, φίλε λυτρωτή,
δὲ Γιάννη-Σκίκη, φίλε λυτρωτή μας!
ΖΙΤ. "Ω Σκίκη!
ΟΙ ΑΛΛΕΣ. "Ω Σκίκη!
ΖΙΤ. "Ω! Γιάννη-Σκίκη, φίλε λυτρωτή μας!
[Τὸν περιτομοῖσουνε κ' οἱ ἄτρες τῷρα.
ΝΕΑ. καὶ ΓΕΡ.
Πᾶς τοῦ μοιάζει!
ΑΛΛΟΙ. Στὴν τρίγα!
ΟΔΟΙ.
Στὸ στρῶμα!—Στὸ στρῶμα!—Στὸ στρῶμα!—Στὸ στρῶμα!—
Καὶ τὸν σπρώχνουν πρὸς τὸ κρεβάτι, αὐτὸς ὅμως τὸν στρῶμα
μετὰ μὲ μιὰ ἐπιβλητικὴ χειρονομία.
ΓΙ-ΣΚ. "Α! νάχουμε τὸ νού μας!
"Ω ἀρχοντές μου, θαρρεῖτε
πῶς χωρατεύει ὁ νόμος;
"Ο ποὺ ὑποκαταστήσῃ
σὲ ἄλλον τὸν ἔαυτό του,
γιὰ διαθήκη ἡ δώρημα,
αὐτὸς καὶ ὅλ' οἱ συνένοχοι
πελέπι τοῦ κρεβάτου καὶ... ὑπερ... ορία!»
—Αὐτὸς μὴν τὸ ἔσχατο!
"Αν μᾶς ἀνακαλύψουν,—
ποῦ νὰ δῆς πιὰ Φιωρέντσα!...
Δείχνοντας τὸν Πύργο τὸν Ἀργούνιφου πέρ' ἀπὸ τὸ δῶμα.
—Αντίο, Φιωρέντσα, ἀντίο δροσάτο ἀγέρι
σὲ χαιρετῶ μὲ αὐτὸς τὸ κουλοχέρι,
καὶ Γιβελλίνος πάω σὲ ἔνα μέρη!...
ΟΙ ΑΛΛΟΙ, τρομαγμένοι, κρυωμένοι, βλέποντας ἔξω:
"Αντίο, Φιωρέντσα, ἀντίο δροσάτο ἀγέρι
σὲ χαιρετῶ μὲ αὐτὸς τὸ κουλοχέρι,
καὶ Γιβελλίνος πάω σὲ ἔνα μέρη!...
Χτύπος στὴ θύρα. "Ο ΣΚΙΚΗΣ τρυπώνει στὸ κρεβάτι· οἱ ἄλλοι
βιαστικὰ κατεβάζοντας τὶς κοντίνες, κάροντε σκοτάδι στὸ δωμάτιο, βάζοντε ἔνα κερί ἀνάμμενο ἀπάρω στὸ τραπέζι, κατεύζοντε
ὅλογρα, τέλος... ἀρούγοντε.
ΠΙΝ., μπαίνοντας: —Εἰν' ὁ νοδάρος!
"Ερχονται δὲ ΚΥΡ-ΑΜΑΝΤΙΟΣ, δὲ ΠΙΝΕΛΛΙΝΟΣ
καὶ δὲ ΓΟΥΚΙΟΣ.
ΟΙ 3. Καλημέρα, Σιώρ-Μπουόζο!
ΓΙ-ΣΚ. Πᾶς; εἰστ' ἐσεῖς;... Γειά σου, Μεσσέρ-Αμάντιε!
Κ' ἐσύ, τσαγγάρη Πινελλίνε, γειά σου!
Γειά σου, Γούκιε βαφά μου... Πόστη εὐγένεια!
Χάρη, ἀλήθεια,
σᾶς χρωστῶ πούχετ' ἔρθει μάρτυρες μου!
ΠΙΝ. "Αμοιρε Μπουόζο... Σὲ ὑπόδενα πάντα! [Συγκινημένος.
Μὰ τῷρα ἔτσι σὲ βλέπω... Μούρθαν κλάματα!

Κ' ἐνῷ ὁ νοδάρος βγάζει ἀπὸ τὴν κασεττίνα τὸν περγαμηνές,
στρωγῆδες καὶ λοιπά, καὶ τὰ βάζει ὅλα στὸ τραπέζι, ὁ
ΓΙ-ΣΚ. Τὴ διαθήκη νὰ τὴν ἔχει φαρα, ἔλεγα,
«ἰδίᾳ χειρὶ μου, ίδιᾳ!»...
μοῦ τὸ ἐμποδίζει αὐτὴ ἡ παραλυσία...
Γι' αὐτὸς θέλω ὁ νοδάρος,
«νομίμως κ' ἐπισήμως...»
ΑΜΑ. "Ω Μεσσέρ-Μπουόζο, τῷ ὄντι!
Πάσχεις λοιπὸν ἀπὸ παραλυσία;
Ο ΣΚΙΚΗΣ κάρει τάχα πῶς δὲ μπορεῖ νὰ σηκώσῃ τὰ χέρια του,
κουνώντας τὰ τρεμουλιαστά. Οἱ ἄλλοι θλιβερά:
ΚΙΕ., ΝΕΑ. "Αμοιρε Μπουόζο!
ΖΙΤ., ΣΙΜ. "Αμοιρε Μπουόζο!
ΑΜΑ. "Ω, τὸν καμένο! Φτάνει! Τό είδαν οἱ μάρτυρες...
«ἔξ αὐτοψίας!»
Μποροῦμε νὰ προβούμε... Μὰ... οἱ «συνόντες»;
ΓΙ-ΣΚ. Νὰ μείνουνε παρόντες!
ΑΜΑ. Λοιπόν, ἀρχίως:
«Εἰς τὸ δύομα τοῦ Πατρός... ἐν | ἔτει σωτηρίῳ ἀπὸ
Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοτῷ διακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ
ἐνάτῳ, τῇ | πρώτῃ Σεπτεμβρίου, ίνδικτιῶνος ἑνδεκάτῳ,
ἔγω ὁ νοτάριος Ἀμάντιος τοῦ Νικολάου, πολίτης Φιωρέντης,
εντὸνος, ἐξ ἀποφάσεως τοῦ Μπουόζου Δογάντου, γράφω
τήνδε τὴν διαθήκην:»
ΓΙ-ΣΚ., βγάζοντας ἔξω τὸ χέρι, τονίζοντας κάθε λέξη:
«Ἀκυρῶν, καταργῶν, καὶ ἀνακαλῶν
πάσαν ἄλλη διαθήκην...»
ΖΙΤ., ΚΙΕ., ΝΕΑ. Πῶς τὰ προβλέπει!
ΜΑΡ., ΣΙΜ., ΜΠΕ. Πῶς τὰ προβλέπει!
ΑΜΑ. «Ως προοίμιον...» πέξ μου, τὰ τῆς κηδείας
(ἔννοεις: δὲ μὴ γένοιτο!)
νάνναι πλούσια; πομπώδη; μὲ δεσπότη;
ΓΙ-ΣΚ. Μπᾶ, μπᾶ, μπᾶ! "Οχι σπατάλες!
Νὰ ξοδέψουν δῆλα-δῆλα δυδ φιωρίνια!
ΓΕΡ. Τὶ ταπεινότη!
ΜΑΡ. Τὶ μετρημένος!
ΚΙΕ., ΝΕΑ., ΠΙΝ. "Αμοιρε θεῖε!
ΖΙΤ. Τὶ ἀνθρωπος!
ΜΠΕ. Τὶ γνώση!
ΣΙΜ. Τιμὴ τοῦ ἀλήθευται;
ΓΙ-ΣΚ. Γράφω στοὺς καλογέρους
καὶ στὸ "Ασυλο τῆς "Αγίας Αναγκισμένης...
[Οἱ κληρονόμοι, ζαφημένοι, σηκώνονται λίγο.
... πέντε λίθρες... [Μὲ ψιλὴ φωνούλα.
ΣΙΜ., ΜΠΕ. Εὐγέ!
ΖΙΤ., ΜΑΡ. Γειά σου!
ΖΙΤ., ΜΑΡ., ΣΙΜ., ΜΠΕ. Σωστόναι
κάτι νάρηνης καὶ γιὰ τὴν ψυχὴ σου...
ΑΜΑ. Λέξ, δὲν είναι... σὰ λίγα; [Εὔγενικά.
ΓΙ-ΣΚ. Ψωφᾶς καὶ ἀφίγνεις πλούτη
ἡ σ' ἐκκλησιὰ ἡ σὲ φλάρους,
λὲν ὅσοι μείνουν ἔξω:
χρῆμα... ποὺ εἴταν... κλειμένο!
ΝΕΑ., ΠΙΝ., ΓΕΡ. Χρωσόλογα!
ΚΙΕ., ΜΑΡ., ΜΠΕ. Τὶ βάθος!
ΖΙΤ., ΣΙΜ. Τὶ σοφία!
ΑΜΑ. Κ' εὐθυκρισία!

* Διαβάζει γοργὰ καὶ ἀπανωτά, σὰν παπατρέχας, κατεύζοντας τὶς συλλαβές ποὺ ὑπέρτενταν στὴν ἀρχὴ κάθε μουσικοῦ μέτρου, δῆλοι είναι
ἔδος σημειωμένες.

ΓΙ-ΣΚ. Μετρητὰ καὶ χρυσάφια,
ἰσόμετρα τ' ἀφήνω στοὺς δικούς μου.
ΚΙΕ., ΝΕΑ., ΠΙΝ. "Ω! Γειά σου, θεῖε!
ΖΙΤ., ΣΙΜ. Ξάδερφε, γειά σου! } Μαζί.
ΜΠΕ. Γειά σου, γαμπτρέ μου! } Μαζί.
ΓΙ-ΣΚ. Μὰ στὸ Σιμῶνε, δὲ τι ἔχω στὸ Φουτσέκιο.
ΣΙΜ. Γειά σου!
ΓΙ-ΣΚ. Καὶ στὴ Ζίτα τὸ κτῆμα στὶς Φιλίνες.
ΖΙΤ. "Ω, νὰ μοῦ ζήσης!
ΓΙ-ΣΚ. Στὸ Μπέτρο δὲ τι ἔχω στὸ Πράτο.
ΜΠΕ. Εὖγε, ωραῖα!
ΓΙ-ΣΚ. Στὴ Νέλλα καὶ Γεράρδο δὲ τι ἔχω στὸ Εμπολι.
ΝΕΑ., ΓΕΡ. Εὐχαριστοῦμε!
ΓΙ-ΣΚ. Καὶ στὴν Κιέσκα καὶ Μάρκο, δῆλα στὰ Κούντοτα.
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. (Τώρα πάμε στὴ μούλα, [Μέσ' ατὰ δόντια, στραβοκοι-
στὸ σπίτι καὶ τοὺς μύλους,) τάξοντας ὃ ἔνας τὸν ἄλλον.
ΓΙ-ΣΚ. Γράφω τὴ μούλα,
κείνη ποὺ ἀξίζει τρακόσια φιωρίνια,
ποὺ είναι κ' ἡ πρώτη μούλα στὴν Τοσκάνα...
στὸν γκαρδιακὸ μου φίλο... Γιάννη Σκίκη!
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Τ' είναι; τ' είτε; γιατί; } Εξεπόντας.
ΚΙΕ., ΝΕΑ. Γιατί;
ΑΜΑ. "Τὴν δὲ ήμιονον } Γράφοντας.
εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ Ιωάννην Σκίκην." } Γράφοντας.
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Μά...
ΣΙΜ. Μὰ τὶ θέλεις νὰ κάμῃ δι Γιάννη-Σκίκης
αὐτὴ τὴ μούλα;
ΓΙ-ΣΚ. "Ασ' τὰ λόγια, Σιμῶνε!
Ξέφωγά τὸ τὶ θέλεις δι Γιάννη-Σκίκης;
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Ακούσηγε, ακούσηγε, ακούσηγε! [Μέσ' ατὰ δόντια.
ΓΙ-ΣΚ. Γράφω τὸ σπίτι τῆς Φιωρέντσας
στὸν καλό μου πιστὸ καὶ ἀγαπημένο
φίλο, τὸ Γιάννη Σκίκη!
ΖΙΤ., ΜΠΕ. "Α, φτάνει, φτάνει!... φτάνει!
ΚΙΕ., ΝΕΑ., ΣΙΜ. "Ω, ποὺ νὰ πάρῃ! φτάνει! } Μαζί.
ΓΕΡ. Στὸ Γιάννη Σκίκη; Φτάνει! } Μαζί.
ΜΑΡ. Σ' αὐτὸν τὸ μόρτη; Φτάνει! } Μαζί.
ΚΙΕ., ΝΕΑ. Στὸ Γιάννη Σκίκη; } Μαζί.
ΓΕΡ. Σ' αὐτὸν τὸ μόρτη; } Μαζί.
ΖΙΤ. "Ω, ποὺ νὰ πάρῃ!
ΣΙΜ. Σ' αὐτὸν τὸ μόρτη; } Μαζί.
ΜΑΡ., ΜΠΕ. Τὸ Γιάννη Σκίκη;
ΟΛΟΙ. Σ' αὐτὸν τὸ μόρτη, τὸ Γιάννη-Σκίκη;
ΚΙΕ., ΝΕΑ., ΓΕΡ. Παναστατοῦμε, τὰ σπάσουμ' ὅλα! } Μαζί.
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Κληρονόμοι... τὰ σπάσουμ' ὅλα! } Μαζί.
ΚΙΕ., ΝΕΑ. Παναστατοῦμε! "Ω, ποὺ νὰ πάρῃ!
Στὸ Γιάννη Σκίκη! Τὰ σπά... } Μαζί.
ΓΕΡ. Παναστατοῦμ', ὥ, ποὺ... } Μαζί.
ΣΙΜ.. ΜΠΕ. Σ' αὐτὸν τὸ μόρτη, τὸ Γιάννη Σκίκη! } Μαζί.
ΑΜΑ. 'Αμ' δὲ! μὰ κάλλιο, τὰ σπάσουμ' ὅλα,
παναστατοῦμε, τὰ σπά... } Μαζί.
ΖΙΤ. Σ' αὐτὸν τὸ μόρτη, πανά...
ΜΑΡ. Σ' αὐτὸν τὸ μόρτη τὸ Γιάννη Σκίκη!
Παναστατοῦ...
[Κόβονται δύως καὶ μερώνται, ἀκούνται τὴ φωνούλα.
ΓΙ-ΣΚ. (Αντίο Φιωρέντσα, ἀντίο δροσάτο ἀγέρι...) } Εξεφωνίζει.
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Απάλα, οἱ μερώνται, οἱ μερώνται! — } Εξεφωνίζει.
ΓΙ-ΣΚ. Δρόμο! Δρόμο! Δρόμο! } Εξεφωνίζει.
Είναι δικά μου, —δέξω ἀποδῶ! } Εξεφωνίζει.
Ούστ! ούστ! ούστ! } Εξεφωνίζει.

ΓΙ-ΣΚ. Μεσσέρ Αμάντιε, ἀφήνω ὅπου μ' ἀρέσει·
μιὰ διαθήκη ἔχω στὸ νού μου, αὐτή τ' ναι,
καὶ ἀς σπουδούνε... Τοὺς λέγω ἔνα τραγούδι...
ΓΟΥ. "Ω! τὶ ἀντρας!
ΠΙΝ. Τί ἀντρας!
ΓΙ-ΣΚ. Καὶ τὸν μύλους στὴ Σίνια...
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Καὶ τὸν μύλους στὴ Σίνια;
ΓΙ-ΣΚ. Καὶ τὸν μύλους στὴ Σίνια... (Αντίο Φιωρέντσα!)
στὸν ἀκριβό μου... (ἀντίο δροσάτο ἀγέρι!)
κι ἀγαπημένο φίλο Γιαννη-Σκίκη!
(σὲ χαιρετάω, μ' αὐτὸς τὸ κουλοχέρι!...)
λα-λα-λα-λά, λα-λα-λα-λά! Κι ὅγι ἄλλο! [Δυνατά.
Ο ΠΙΝΟΥΚΙΟΣ κρυφά-κρυφά, πάει γὰρ βοῆ τὴ ΛΑΟΥ-
ΡΕΤΤΑ στὸ δῶμα.— Οἱ μάρτυρες καὶ ὁ νοδάρος στέκονται
κάπως μονδιασμένοι.
ΓΙ-ΣΚ. Ζίτα, ἀπὸ τὸ πουγγί σου,
δῶσε δέκα φιωρίνια στοὺς μαρτύρους,
κι ὅγδοντα στὸ νοδάρο.
Οι ΤΡΕΙΣ, χαρούμενοι τῷρα:
ΑΜΑ. Νὰ μοῦ ζῆς, Κύρ-Μπουόζο! [Κάρει γὰρ πάρη πὴ τὴν
κλίνη, μὰ τὸν σταματὶ τρεμοσαλεύοντας τὸ κέρι δ
ΓΙ-ΣΚ. "Αστε τα τώρα!
"Ας πάρη καὶ τοῦτο... Νὰ εϊμαστε ἀντρες!...
ΑΜΑ. "Α! τὶ ἀντρας! τὶ ἀντρας! [Τραβάει γὰρ φύγη.
ΠΙΝ., ΓΟΥ., μισοκλαίγοντας: Τί ἀνθρωπος ζάνεται!
ΑΜΑ. Τί ἀμαρτία! τὶ ἀπώλεια!
ΟΙ ΑΛΛΟΙ 2. . . Τί ἀπώλεια!
ΓΙ-ΣΚ. Ζίτα, ἀπὸ τὸ πουγγί σου,
δῶσε κληρονόμους, ξέψυχα: Λυπταμι.
ΠΙΝ. Τί κρημα! [Φεύγοντας.
ΟΙ ΑΛΛΟΙ. Κλέφτη!
ΟΔΟΙ. Κλέφτη,
κλέφτη, κλέφτη, παλιάνθρωπε, προδότη,
θεομπαίχτη, ἀνόσιε, [Τοῦ σκιζούντος τὴν πουκαμίσα.
κλέφτη, κλέφτη, κακούργε,
παλιάνθρωπε, προδότη!
Ἐκεῖνος ὅρδες ἀπάρω στὸ κρεβάτι, φυλάγεται ὅπως μπορεῖ
ἔπειτα, πηδώντας καὶ ἀρράζοντας τὸ ραβδὸν τὸν ποντικόν πον-
τεῖται στὸ κεφάλι τοῦ κρεββατιοῦ, τὸν ἀρχίζει στὶς μπαστονίες.
ΓΙ-ΣΚ. Κατεργαφαῖο! — δέξω ἀποδῶ!
δέξω ἀπὸ τὸ σπίτι τὸ δικό μου!
ΟΙ ΑΛΛΟΙ ιρέγοντας ἐδῶ καὶ ἀρράζοντας καὶ κλέψοντας καὶ κρυψόντας
ηγμένοι ἀπὸ τὸ ΣΚΙΚΗ. "Ο ΓΕΡΑΡΔΟΣ ἀνεβάνει τ

ΟΙ ΑΛΛΟΙ, κατεβαίνοντας κυνηγημένους τις σκάλες:

Κλέφτη, κλέφτη, παλιάνθρωπε, προδότη!
κλέφτη ἀνόσιε, παλιάνθρωπε, προδότη! α! α!

ΓΙ-ΣΚ. Στήν δργή! Ούζω! ούζω! ούζω! / Άπο μέσα κυνηγώντας τους.

Άροιγει δ RINOYKIOΣ από μέσα τὰ φύλλα τῆς τάμαροποτας.
Φαίνεται ἡλιόλουστη ἡ Φλωρεντία. Οί δύο ἀρραβωνιασμένοι μέγουνε
στὸ δῶμα.

PIN. "Ω, ναί, Λαουρέττα,
θὰ ζοῦμε πάντα ἐδῶ!

Κοίτα... χρυσή ή Φιωρέντσα.

Νά, τὸ περβόλι...

ΛΔΟΥ. "Οπου ἔρωτα μοῦ δοκίστης...

PIN. Φιλί ζητώντας...

ΛΔΟΥ. Φιλί τὸ πρᾶτο...

PIN. Χλωμή, γελώντας,

στὰ μάτια μὲ εἰδες...

ΟΙ 2. Καὶ ὁ κόσμος... ή Φιωρέντσα...

παράδεισο μοῦ ἐφάνη! / Αγκαλιασμένοι.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΝΑ δψωνται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, πρῶτα δ φίλος μουσουργός
Μάριος δ Βάρβογλης, ποὺ μοῦ είχε δοσμένο τὸ μουσικό κει-
μενο, καὶ նστερα τὰ ραδιοφωνικά κύματα ποὺ φέρανε, κατὰ τὰ
τελευταῖα χρόνια, συχνά καὶ σ' ἐμάς τὸ τερπνὸ ἀκρόαμα τοῦ
«Γιάννη - Σκίκη».

Τὸ χαρούμενο αὐτὸ μελόδραμα, στιχουργημένο ἀπὸ τὸν
Ιταλὸ δραματογράφο Ιωακείμ Φορτσάνο, ποὺ ἔγινε ἀργότερα
καὶ ἀκαδημαϊκός, τραγουδημένο μὲ τὴν παιγνιδιάρα καὶ δλη
οἰστρο μουσικὴ τοῦ Πουτσίνη, εἶναι τυπωμένο ἀπὸ τὰ 1918.
Τότε πιὰ παιχτήκει καὶ στὸ Μητροπολιτικὸ Θέατρο τῆς Νέας
Γέρακης, καὶ ἔπειτα, κατὰ τὸ 1922, στὴν παρισινὴ Κωμικὴ
Οπερα, καὶ ἀπὸ τότε μένει καὶ θὰ μείνῃ
στὸ γενικό μουσικὸ δραματολόγιο.

Οἱ δαντικοὶ στὴν ἐπικεφαλίδα στίχοι
δείχνουν ἀπὸ ποὺ είναι παρμένος δ
μῆθος. Ιστορικὸ πρόσωπο ἀπὸ τὴν ὀνο-
μαστὴ γενιά τῶν Καβαλκάντη τῆς
Φλωρεντίας δ Γιάννη - Σκίκης ή Στίκης,
δπως τὸν ἀναφέρει δ παλαιός καὶ ὁς
«Ἀγώνυμος Φλωρεντίνος» πολὺ γνω-
στὸς σχολιαστὴς τοῦ Δάντη ἀπὸ τὸ ΙΔ'
αἰώνα. Ή πλαστοπροσωπία
ματικὰ καὶ μνημονεύεται στὰ χρονικὰ
τῆς Φλωρεντίας μὲ τὰ γενικὰ τῆς περι-
στατικὰ δπως πλέονται στὸ μελό-
δραμα. Εἰδικά γὰ τὴν περιζήτητη
μούλα, τὴν «κυρά τῆς ἀγέλης», δπως
τὴν ὀνομάζει δ Δάντης, ἀναφέρεται πὼν
εἴται ή καλήτερη μούλα μέσα σ' δλη

Μάρτιος 1937.

Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ.

Ξανάρχεται ἀπὸ τὴ σκάλα δ ΓΙΑΝΝΗ - ΣΚΙΚΗΣ, φροτωμένος
πράματα καὶ τὰ ώζειν κάτω.

ΓΙ-ΣΚ. Στήν δργή ή κλεφτουριά!

Ἄξαφρα βλέπει τὸν δυὸ ἀγκαλιασμένους... στίχει... σὰ νὰ μετα-
νιώνῃ μὲ τὸ ἀναμπούμπονο ποὺ ἔμεινε... χαμογελάει... ἔρχεται
στὸ προσκήνιο, καὶ, βγάζοντας τὴ σκόφια, λέγει στὸ ἀκροατήριο,
δείχνοντας τὸ ζενγαράπι:

— Πέστε σεῖς, ἄρχοντές μου,
ἀν τὰ πλούτη τοῦ Μπουόζου,
ἐπήγαν ἡ ὅχι σὲ καλὴ μεριά!
Γιὰ τὴ φάρσα μου ἔκεινη
μ' ἔχουν βάλει στὸν "Ἄδη... ἔ, τί νὰ γίνη;
Μά, μὲ τὴν ἀδεια τοῦ τρανοῦ μας Δάντη,
ἀν δὲν εἴμουν ἀπόψε γιὰ στειλιάρι,
μεσιτέψετ' ἐσεῖς...
[Κάνει πῶς χειροκροτεῖ.
νὰ λάβω κάρη!]

[Προσκλίνεται εὐγενικά.

ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Η ΚΩΜΩΔΙΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΕΡΓΑ

(ποὺ ίσως διδικα θὰ τ' ἀναζητήσῃ μετὰ θάνατον ὁ φιλόκαλος ἐκδότης.)

A'. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ ΕΜΜΕΤΡΑ

Εύριπίδου: Μήδεια.

Σαιξείρου: Τὸ Ημέρωμα τῆς Στρίγλας — Πολὺ Κακό
γιὰ Τίτοτε — Οἱ Κυράτσες τοῦ Οὐνήζορ.

Σὴμ Μπενέλλη: Η Τρελοφαντασία — Η Ἐρωτικὴ
Τραγῳδία.

B'. ΕΜΜΕΤΡΑ ΜΟΥΣΙΚΑ

Bretzner - Mozart: Η Ἀρπαγὴ ἀπὸ τὸ Σερά.

Scribe - Halévy: Η Ἐβραία.

F. Mendessohn: Παύλος (ὑμνοφδία).

Fontana - Σαμάρα: Φλώρα Μιράμπιλις.

Millet - Σαμάρα: Ρέα.

Ramuz - Stravinski: Η Ἰστορία τοῦ Στρατιώτη.
Ξένη Λύρα» (τραγούδια τονισμένα), Β' σειρά.

Γ'. ΠΕΖΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Γελδόνη: Ο Ψεύτης — Ο Εὐεργετικὸς Ἀγριάνθρω-
πος — Η Ἄνεμομύμαλη.

G. Βέργα: Χωράτικος Ιπποτισμός — Τὸ Κυνήγι τοῦ
Λάγκων — Τὸ Κυνήγι τῆς Ἀλεποῦς.

C. Bertolazzi: Ο Παντελής καὶ ὁ Δικηγόρος του
(διασκευή).

R. Bracco: Προσωπίδες — Τὸ Τέλος τῆς Αγάπης.

G. A. Traversi: Η Κοκέττα.

M. Praga: Ο Φίλος.

A. Testoni: Η Ἐπιτυχία — Τώρα στὰ Γεράματα...

L. Pirandello: Εἴη Πρόσωπα ζητοῦνε Συγγραφέα.

Alb. Casella: Ο Θάνατος σὲ Ἀδεια.

O. Wilde: Τὸ Ριπίδι τῆς Λαίδης Οὐνίτερμέθ — Τί
άξεις νὰ σὲ λὲν Ἐρνέστο.

A. W. Pinero: Η Δεύτερη Κα Ταγκοαΐν.

W. S. Gilbert: Κωμῳδία καὶ Τραγῳδία.

G. Bernard Shaw: Η Κάντιδα.

Louis Artus: Ο Μικρὸς Θεός.

Al. Bisson: Ο [Ἐρωταῖ] Βουλευτής τοῦ Μπομπινιάκ.

De Flers & Caillavet: Ο Μπαμπάς.

Henri Bataille: Τὸ Πρόβατον τὸ Ἀπολωλός.

Gabriel Trarieux: Τὸ Πρόβατον τὸ Ἀπολωλός.
Jean Giraudoux: Αμφιτρύων 38.

— καὶ ἄλλα δευτερότερα —

Δ'. ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ (κωμῳδίες ποὺ ἔχουνε παρασταθῆ).

Τὰ Συναλλάγματα (1909) — Ο Ξένος (1910).

Feb

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΕΡΓΑ ΤΥΠΩΜΕΝΑ ΣΕ ΤΟΜΟΥΣ

Α'. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ

- 1911 Εύριπίδου: «ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ»—τραγῳδία σὲ στίχους: 10 τύπωμα.
 1932 , .
 1911 , .
 1912 , .
 1933 , .
 1932 Σεφοκλέους: ΗΛΕΚΤΡΑ.
 1932 Όμηρου: «ΟΔΥΣΣΕΙΑ» (Χ.-Ψ.-Ω, σὲ τονικό ήδμετρο).
 1912 Μολιέρου: ΤΑ ΕΡΓΤΙΚΑ ΠΕΙΣΜΑΤΑ—κωμῳδία σὲ στίχους.
 1903 Γελδόνη: «Η ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ»—κωμῳδία.
 1913 Ι. Ρισέπν: «ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ».
 1907 Όσκαρ Θύλλιδος: «ΣΛΑΪΩΜΗ»—τραγῳδία: 10 τύπωμα.
 1916 , .
 1925 , .
 1917 , .
 • ΦΛΩΡΕΝΤΙΝΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ, σὲ στίχους μὲ τὴν «ΑΓΓΙΑ ΕΤΑΙΡΑ».
 1916 Ι. Τζιακέζα: «ΣΑΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ»—κωμῳδία.
 1916 Μ. Μάτερλιγκ: «ΜΑΡΙΑ Ή ΜΑΓΑΛΑΗΝΗ»—δράμα.
 1916 Σήμη Μπενέλλη: «Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΜΕ ΤΑ ΣΚΩΜΜΑΤΑ»—τραγῳδία σὲ στίχους.
 1925 «ΞΕΝΗ ΛΥΡΑ»—τραγούδια σὲ υδημό τῆς μουσικῆς.

Β'. ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

- 1913 «ΡΟΔΟΠΗ»—τραγῳδία σὲ στίχους.
 1925 «ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΒΑΚΙΑ»—σὲ τρεῖς γλώσσες.
 • Άπλο τὰ σημειώμενα μὲ ἀστερίσκους δὲν ἔχουν ἀπομείνει ἀντίτυπα.

Γ'. ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΘΥΜΕΛΗΣ»

- (1938), τρία τεῦχη δίστηλα εἰκονογραφημένα, [μ?ένα δόλωληρο δρᾶμα, τὰ σχόλιά του, καὶ ἄλλα φιλολογικά περιεχόμενα τὸ καθένα :]
 • Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΓΙΟΡΙΟΥ, βουκολική τραγῳδία τοῦ Δ' Αννεσύντασιου, σελ. 60 Δρχ. 10.
 • Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΑΛΛΑ⁵ ΑΝΤ' ΑΛΛΩΝ· τοῦ Σαιξπείρου, σελ. 50 Δρχ. 10.
 • Η «ΡΟΔΟΠΗ», τραγῳδία τοῦ [Ν. Περιώτη], μὲ τὴν κριτική της κλπ., σελ. 100 Δρχ. 20.

Δ'. ΤΥΠΩΜΕΝΑ ΣΕ ΆΛΛΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

- G. Giacosa:** «ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΣΚΑΚΙ»—«Νουμάς», 1906, ἀριθ. 221.
Gabriele d'Annunzio: «Η TZOKONTA»—«Νουμάς», 1909, ἀριθ. 344-351.
Ettore Moschino: «ΤΡΙΣΤΑΝΟΣ καὶ ΙΖΟΛΔΗ»—τραγῳδία σὲ στίχους,—«Νουμάς», 1912, ἀριθ. 463-470.
Ed. Calandra: «Η ΚΥΡΑ ΩΡΕΤΤΑ»,—«Νέα Ζωή», τῆς Ἀλεξάντερεας, 1912, Τόμος VII, ἀριθ. 4.
R. Bracco: «Η ΒΡΥΣΟΥΛΑ»,—«Νέα Ζωή», 1912, Τόμος VII, ἀριθ. 8-12.
Forzano - Puccini: «Ο ΓΙΑΝΝΗ - ΣΚΙΚΗΣ»—μελόδραμα — «Ελληνική» Επιθεωρητις, 1937, ἀρ. 358-359.